

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/25/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2722010360
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 04. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Pollák
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2722010360.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Michala Polláka a sudcov Mgr. Kristíny Ferencziovej a JUDr. Martina Žovinca, v trestnej veci obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX, pre zločin prevádzactva podľa § 355 ods. 1, ods. 3 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Skalica zo dňa 16.01.2023, č. k. 6T/70/2022-591, na verejnom zasadnutí konanom dňa 13.04.2023 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a .

odôvodnenie:

1. Okresný súd Skalica rozsudkom zo dňa 16.01.2023, č. k. 6T/70/2022-591 uznal obžalovaného A. B. za vinného, že

ako vodič nákladného motorového vozidla Mercedes-Benz Sprinter 211 CDI, bielej farby, imatrikulované v Poľskej republike, EČV:ERA-37739, VIN: C. dňa 10.08.2022 asi o 4:27 ráno pri obci D. v Maďarsku pri Srbských hraniciach a na ďalšom presne nezistenom mieste postupne naložil do uvedeného vozidla 25 osôb bez dokladov totožnosti, ktoré nie sú štátnymi občanmi Slovenskej republiky, ani osobami s trvalým pobytom na území Slovenskej republiky a ani osobami, ktorým boli vydané platné víza, ktoré by umožňovali ich vstup a zotrvanie na území Slovenskej republiky, pôvodom zo Sýrskej arabskej republiky, a to menovite:

E. F., nar. XX.XX.XXXX, A. F., nar. XX.XX.XXXX, G. F., nar. XX.XX.XXXX, F. F., nar. XX.XX.XXXX, H. F., nar. XX.XX.XXXX, I. F., nar. XX.XX.XXXX, F. F., nar. XX.XX.XXXX, F. F., nar. XX.XX.XXXX, A. F., nar. XX.XX.XXXX, I. F., nar. XX.XX.XXXX, J. F., nar. XX.XX.XXXX, A. K.|F., nar. XX.XX.XXXX, A. L., nar. XX.XX.XXXX, A. L., nar. XX.XX.XXXX, F. L., nar. XX.XX.XXXX, L. L., nar. XX.XX.XXXX, F. E., nar. XX.XX.XXXX, G. E., nar. XX.XX.XXXX, M. F., nar. XX.XX.XXXX, N. F. M., nar. XX.XX.XXXX, J. F. M., nar. XX.XX.XXXX, F. M., nar. XX.XX.XXXX, G. F. G., nar. XX.XX.XXXX, F. D., nar. XX.XX.XXXX, M. F. G., nar. XX.XX.XXXX,

ktoré osoby následne v čase cca o 10:30 hod. dňa 10.08.2022 neoprávnene previezol cez presne nezistený hraničný priechod medzi Maďarskom a Slovenskou republikou v okolí Bratislavy, na územie Slovenskej republiky a následne s nimi pokračoval cez územie Slovenskej republiky až teda vykonával v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky činnosť, pri ktorej by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku, k bývalému hraničnému priechodu do Českej republiky v katastrálnom území E. na ceste č. 425, kde sa v čase cca o 13:15 hod. dňa 10.08.2022 pokúsil uvedené osoby previesť na územie Českej republiky, pri čom bol prichytený príslušníkmi Finančnej správy Slovenskej republiky,

teda osobám, ktoré nie sú štátnymi občanmi Slovenskej republiky alebo osobami s trvalým pobytom na území Slovenskej republiky umožnil nedovolené prekročiť štátnu hranicu Slovenskej republiky a prechod cez jej územie, a taký čin spáchal závažnejším spôsobom konania – na viacerých osobách, čím spáchal zločin prevádzactva podľa § 355 ods. 1, ods. 3 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona.

Za to mu súd podľa § 355 ods. 3 Trestného zákona, s prihliadnutím na § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. j), l) Trestného zákona, s použitím § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona per analogiam uložil trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky a 8 (osem) mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia. Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona obžalovanému uložil trest prepadnutia veci: mobilný telefón Alcatel 6025 H, čiernej farby, IMEI1 357666672026280, IMEI2 357666672026298, so SIM kartou zn. Orange č. 2112131019282 A08. Podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona vlastníkom prepadnutej veci sa stáva štát Slovenská republika. Podľa § 65 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona uložil obžalovanému trest vyhostenia z územia Slovenskej republiky na 3 (tri) roky. Podľa § 83 ods. 1 písm. d) Trestného zákona súd uložil ochranné opatrenie - zhabanie veci: motorové vozidlo Mercedes-Benz Sprinter 211 CDI, bielej farby, imatrikované v Poľskej republike, EČV: ERA-37739, VIN: C., s dokladom od vozidla karta pojazdu (PL) Seria KP/AAA č. 2533042. Podľa § 83 ods. 2 Trestného zákona vlastníkom zhabanej veci sa stáva štát Slovenská republika.

2. Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu v zákonom stanovenej lehote odvolanie, a to do výroku o treste. Podané odvolanie odôvodnil podaním zo dňa 06.02.2023, v ktorom uviedol nasledovné (skrátene):

2.1. Uvádza, že odvolanie podal len čo do výroku o treste, ktorým mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky a 8 (osem) mesiacov, nakoľko s trestom vyhostenia, ako aj trestom prepadnutia veci a zhabania veci sa stotožňuje.

2.2. Nesúhlasí s dôvodmi súdu, pre ktoré nepostupoval podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona. V tejto súvislosti poukazuje na to, že k trestnej činnosti sa v celom rozsahu priznal a svoje konanie úprimne oľutoval, urobil podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku vyhlásenie o vine. Zo zápisnice o výsluchu je jednoznačne zrejmé, že skutku sa nedopustil zo žiadnych zisťovaných dôvodov. K jeho spáchaniu bol v podstate nepriamo donútený a uvedený do omylu z dôvodov, ktoré podrobne popisuje v zápisnici o výsluchu a o tom, že cez hranice preváža migrantov sa dozvedel až s odstupom času. Žiada, aby obsah výsluchu, ktorý je zaznamenaný v zápisnici o výsluchu bol vzatý ako súčasť odvolania. Poukazuje na to, že priebeh skutku tak, ako ho opísal v zápisnici o výsluchu, nebol spochybnený žiadnym z vykonaných dôkazov a ani vyšetrovateľom.

2.3. Vzhľadom k uvedenému je názoru, že v jeho prípade nejde o bežné „okolnosti prípadu“. Počas celého trestného konania výrazným spôsobom spolupracoval pri objasnení prípadu s vyšetrovateľom. Vyšetrovateľa z vlastnej iniciatívy upozornil na „blokovanie“ telefónov a odovzdal mu dobrovoľne príslušné kódy a heslá, a to nielen k telefónom, ale aj k sociálnym sieťam a súčasne ho podrobne oboznámil s obsahmi hovorov a vysvetlil obsah správ v telefóne a obsah nachádzajúci sa na sociálnych sieťach.

2.4. Poukazuje na to, že doposiaľ nebol súdne trestaný, býva a žije spoločne s družkou a 8 ročným dieťaťom a jeho matkou na adrese trvalého bydliska v Moldavsku. Je jediným živiteľom rodiny, aj keď v čase výsluchu bol prechodne nezamestnaný, mal už záväzne dohodnutý nástup do práce ako strojvodca.

2.5. Ďalej poukazuje na rozsudok Okresného súdu v Nových Zámkoch, sp. zn. 2T/53/2022 zo dňa 01.12.2022, ktorým súd odsúdil obžalovaného pre rovnako právne kvalifikovaný zločin ako v prípade obžalovaného s použitím § 39 ods. 1 ods. 3 písm. d) Trestného zákona, dokonca k podmienečnému trestu odňatia slobody. Obdobne k podmienečnému trestu odňatia slobody bol odsúdený za ten istý zločin iný obžalovaný a to rozsudkom Okresného súdu v Rimavskej Sobote, sp. zn. 11T/156/2022 zo dňa 22.12.2022.

2.6. Vzhľadom k vyššie uvedenému žiada, aby Krajský súd v Trnave napadnutý rozsudok v časti výroku o treste, ktorým mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky a 8 (osem) mesiacov zrušil a sám rozhodol tak, že mu s použitím § 39 ods. 1 Trestného zákona uloží miernejší trest.

3. Na rozhodnutie o odvolaní obžalovaného nariadil tunajší súd verejné zasadnutie, ktoré sa vykonalo v prítomnosti obžalovaného, jeho obhajcu, tlmočníčky z jazyka rumunského do jazyka slovenského a naopak a prokurátora.

4. Prokurátor na verejnom zasadnutí uviedol, že prvostupňový súd sa v rámci odvolania rozsudku vysporiadal s otázkou mimoriadneho zníženia trestu podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona, taktiež nevhliadol takúto mimoriadnu okolnosť, a preto navrhuje odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné. Obhajca poukázal na svoje písomné podanie a navrhuje tak, ako bolo aj písomne uvedené, aby bol rozsudok súdu prvého stupňa zrušený a odvolací súd rozhodol tak, aby bol obžalovanému uložený miernejší trest. Obžalovaný uviedol, že mu je veľmi ľúto to, čo sa stalo. Chce ísť domov k dieťaťu.

5. Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

6. Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podal obžalovaný ako oprávnená osoba, v zákonnej lehote a proti výroku, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný. Po preskúmaní napadnutého výroku, dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

7. Je potrebné uviesť, že odvolací súd sa (vzhľadom na odvolanie obžalovaného čo do výroku o treste a aj vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného o vine a prijatie takého vyhlásenia súdom prvého stupňa) meritorne zaoberal len preskúmaním napadnutého výroku o treste.

8. Odvolací súd zistil, že prvostupňový súd postupoval pri ukladaní trestu obžalovanému v súlade so zákonom. Prihliadal pritom ku všetkým okolnostiam, ktoré sú rozhodujúce z hľadiska naplnenia účelu trestu a jeho výmery, pričom starostlivo a uvážene prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti (ktoré neboli zistené žiadne) a poľahčujúce okolnosti (§ 36 písm. j) a písm. l) Trestného zákona) a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosti nápravy. Súd prvého stupňa taktiež správne aplikoval ustanovenie § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona, keďže obžalovaný v konaní urobil vyhlásenie o vine, ktoré bolo súdom prijaté. Prvostupňový súd po vykonaní úprav pôvodnej trestnej sadzby (7-10 rokov) mohol ukladať trest vo výmere 4 roky a 8 mesiacov až 9 rokov.

9. Obžalovaný žiadal v konaní pred prvostupňovým súdom, rovnako aj v odvolacom konaní použitie inštitútu mimoriadneho zníženia trestu odňatia slobody podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona k čomu sa pomerne rozsiahlo vyjadril aj prvostupňový súd v napadnutom rozsudku, na čo odvolací súd poukazuje a s uvedenými argumentami súdu prvého stupňa sa v plnom rozsahu stotožňuje a len dodáva, že v prípade použitia ustanovenia § 39 ods. 1 Trestného zákona musí ísť o celkom výnimočné prípady. Uvedené ustanovenie umožňuje uloženie trestu tým páchatelom, u ktorých by uloženie trestu v rámci trestnej sadzby nezodpovedalo konkrétnym okolnostiam prípadu alebo pomerom páchatela. Aj odvolací súd konštatuje, že takýmito okolnosťami budú najmä inak poľahčujúce okolnosti, za predpokladu, že ich rozsah alebo význam prekračujú hranice bežné pre priznanie statusu poľahčujúcich okolností, napr. osobné pomery páchatela, silné citové rozrušenie, nevyliciteľná choroba páchatela a pod.. Mimoriadne okolnosti vo svojej podstate vyžadujú aby súd starostlivo a dôkladne zvážil ich povahu. Musí ísť o také okolnosti, ktoré sa pri posudzovanej trestnej činnosti bežne nevyskytujú alebo len v ojedinelých prípadoch. Pomermi páchatela sa rozumejú okolnosti bezprostredne súvisiace s osobou páchatela, ktoré nesúvisia s trestným činom a existujú v čase rozhodovania o treste. Takýmito pomermi môže byť napr. skutočnosť, že sa páchatel sám stará o viacero osôb, ktoré sú na neho odkázané, ťažká, nevyliciteľná choroba páchatela a pod., na čo poukázal aj prvostupňový súd. Súd pri rozhodovaní o mimoriadnom znížení trestu musí zistiť nielen skutočnosti nasvedčujúce mimoriadnym okolnostiam prípadu alebo pomerom páchatela ale aj odôvodniť, prečo považuje uloženie trestu v rámci trestnej sadzby za neprimerané.

10. V tomto smere odvolací súd poukazuje na to, že síce obžalovaný vo svojom odvolaní poukázal na starostlivosť o rodinu a jeho bezúhonnosť alebo spoluprácu s orgánmi činnými v trestnom konaní, avšak tieto okolnosti nezakladajú dôvod na mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona, tak ako sa domáha.

11. Pri úvahách, aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovali konanie obžalovaného, jeho zavinenie, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti jeho nápravy a v neposlednom rade aj poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, vychádzal aj odvolací súd zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu-rehabilitácia) a jednak aj voči ďalším občanom - potencionálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatela (retribúcia).

12. Odvolací súd v tomto smere poukazuje na majetkový motív spáchania skutku (získanie auta) ako aj charakter a závažnosť trestnej činnosti (na viacerých osobách), čo neumožňuje znížiť už beztak mimoriadne znížený trest uložený prvostupňovým súdom podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona na 4 roky a 8 mesiacov. Ďalej je potrebné konštatovať, že obžalovaný nespáchal predmetný skutok z núdze alebo pod nátlakom, či zo strachu o svoj život alebo svojej rodiny, obžalovaný sa taktiež nenachádzal v tiesni, nezabezpečuje starostlivosť o početnú rodinu alebo o osobu odkázanú na jeho starostlivosť, netrpí nevyliciteľnou chorobou a pod., teda nie sú u neho prítomné žiadne výnimočné okolnosti z pohľadu okolností prípadu alebo pomerov páchatela, ktoré by odôvodňovali mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody, tak ako to skonštatoval aj prvostupňový súd v napadnutom rozsudku. Skutočnosti, ktoré uvádza obžalovaný vo svojom odvolaní (rodinný život, bezúhonnosť, priznal sa a spolupracoval s orgánmi činnými v trestnom konaní) nemožno považovať za výnimočné, ale bežné okolnosti a pomery páchatela, ktoré nemožno v žiadnom ohľade považovať za výnimočné z hľadiska vyššie uvedených kritérií. Skutočnosť, že obžalovaný spolupracoval s orgánmi činnými v trestnom konaní sa prejavila na uložení trestu odňatia slobody, ktorú druh trestu je trestom zákonným a primeraným za stíhanú trestnú činnosť, na samej spodnej hranici mimoriadne zníženej trestnej sadzby podľa § 39 ods. 4 Trestného zákona, pričom na bezúhonnosť obžalovaného a priznanie sa k skutku súd prihladol ako na poľahčujúce okolnosti, ktoré mali za následok zníženie hornej hranice trestnej sadzby, pričom aj tieto okolnosti odôvodnili uloženie minimálneho trestu v rámci zákonom stanovenej trestnej sadzby.

13. Majúc na zreteli účel trestu, keď trest plní predovšetkým funkciu ochrany spoločnosti, individuálnej a generálnej prevencie, odvolací súd pri zohľadnení všetkých zákonných hľadísk považuje nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky a 8 (osem) mesiacov uložený obžalovanému prvostupňovým súdom za zákonný, primeraný a spravodlivý, ktorý je objektívnym vyjadrením spáchanej trestnej činnosti a ktorý dostatočne naplní funkciu tak individuálnej, ako aj generálnej prevencie.

14. Rozhodnutia iných prvostupňových súdov, na ktoré poukázal obžalovaný v podanom odvolaní, sa síce týkajú rovnakého druhu trestnej činnosti, avšak nemožno bez ďalšieho konštatovať, že by sa jednalo o rovnaký prípad ako je ten, ktorý prejednáva tunajší súd. V predmetných rozhodnutiach absentuje odôvodnenie, a teda nie je možné jednoznačne identifikovať, aké skutočnosti tieto súdy viedli k využitiu inštitútu podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona a či sú totožné s tými, ktoré sa týkajú aj tohto prejednávaného prípadu, či osoby obžalovaného. Navyiac odvolací súd nie je oprávnený hodnotiť rozhodnutia iných súdov, ktoré meritorne nepreskúmava, a preto je potrebné vziať spôsob ich rozhodnutia na vedomie, avšak zároveň opätovne konštatovať, že v tomto konaní neboli preukázané také skutočnosti, ktoré by u obžalovaného odôvodňovali mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona.

15. Vzhľadom na vyššie uvedené zistenia vyhodnotil odvolací súd odvolanie obžalovaného ako nedôvodné, iné chyby napadnutého rozsudku, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd nenašiel a preto odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.